

“Εν αρεταίς εκλάμποντες και πίστει ορθή” (Φώτης Μιχαήλ, ιατρός)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Απριλίου 11, 2017

(Όρθρος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τρίτης)

*“Τόν Νυμφίον ἀδελφοί ἀγαπήσωμεν, τάς λαμπάδας ἐαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, **ἐν ἀρεταίς ἐκλάμποντες καί πίστει ὀρθῇ**, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους”.*

Τό ἀναλόγιο εἶναι τό μέγα διδασκαλεῖο τῆς Πίστεώς μας. Οἱ ὕμνογράφοι -ὄσων τά ἔργα δοκιμάστηκαν στόν χρόνο καί καταξιώθηκαν στήν ἐκκλησιολογική καί δογματική συνείδηση τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος- ἦσαν ἄνθρωποι θεοφώτιστοι, ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς οἱ ἀπαίδευτοι καί ἐντελῶς ἀρχάριοι στήν ζωή τήν πνευματική, βρίσκουμε μεγάλη παρηγοριά καί ἀνάπαυση στά νοήματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ὕμνολογίας.

Ὅποια ἀπορία καί νά ἔχει κανεῖς πάνω σέ θέματα βίου καί Πίστεως, εἶναι βέβαιον, ὅτι θά βρεῖ ἀπαντήσεις ἀσφαλεῖς καί ὑπεύθυνες μέσα στήν θεολογία τῶν λατρευτικῶν μας ὕμνων.

Στό ἀναλόγιο συναντῶνται διαχρονικῶς οἱ δάσκαλοι τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, μέ τοὺς ἐραστῆς τῆς ὀκτώηχου κάθε ἐποχῆς. Συναντῶνται καί οἱ φωτισμένοι ὕμνογράφοι ὄλων τῶν ἐποχῶν, δάσκαλοι ἀγιοπνευματικοί, μέ κάθε ψυχὴ ζῶσα καλῆς ἀνησυχίας, σέ μιά συνάντηση μετάγγισης Θείας Σοφίας. Σέ μιά συνάντηση θεοδίδακτης γνωμοδότησης προϋποθέσεων σωτηρίας.

Στό ἀναλόγιο παρίστανται, σέ κάθε ψαλμωδία, Πατέρες καί ὕμνογράφοι μαζί. Ὁ λόγος τῶν Ἁγίων μας Πατέρων, ὁ ἐρμηνευτικὸς τῶν Γραφῶν, γίνεται ἀκόμα πιό προσιτός στοὺς πιστοὺς, μέ τὴν γραφίδα τῶν ἱερῶν μας ὕμνογράφων.

Παράδειγμα, ὁ ποιητὴς τοῦ ὄρθρου τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τρίτης: Σέ ἕναν ἀπὸ τοὺς ὕμνους του δέν κάνει τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τό νά προσφέρει λακωνικῶς, εἰδικά γιὰ τίς ἡμέρες μας τίς πονηρές, μοναδικῆς ἀξίας διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἐλεγε ὁ Χρυσορρήμων Ἰωάννης: **“Οὐδέν ὄφελος βίου καθαροῦ, δογμάτων**

διεφθαρμένων”. Σέ τίποτε δέν ώφελει τόν άνθρωπο ή έναρετη ζωή, εάν τά δόγματά του είναι διεφθαρμένα. Εάν, δηλαδή, ή πίστη του είναι νοθευμένη.

Καί ο ύμνογράφος τής Αγίας καί Μεγάλης Τρίτης γνωμοδοτεί μελωδικώς:

“Τόν Νυμφίον άδελφοί άγαπήσωμεν, τάς λαμπάδας έαυτών εύτρεπίσωμεν, έν άρεταίς έκλάμποντες καί πίστει όρθή...”.

Έμπρός, άδελφοί μου, νά άγαπήσουμε τόν Νυμφίο Χριστό καί νά συγυρίσουμε τίς λαμπάδες μας.

Πώς, όμως, νά δείξουμε τήν άγάπη μας στόν Νυμφίο Χριστό; Καί τίς λαμπάδες μας, τίς ψυχές μας, πώς νά τίς τακτοποιήσουμε;

“Έν άρεταίς έκλάμποντες καί πίστει όρθή”.

Λαμποκοπώντας από άρετές καί πίστη άνόθευτη.